

[1981 ஏப்ரல் 15]

ரிப்போர்ட்டு மட்டும் நடவடிக்கை ஆகாது என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்தக் காலத்திலே அந்த இடத்திற்கு வந்து நேரடியாகப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, விரைவில் அந்தப் பகுதியைப் பார்வையிட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன:

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வரை சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைத் குறிக்கும்.]

2. உரிமைப் பிரச்சினை

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் மீது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அவை உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். உமாநாத் அவர்கள் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீது அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைக்கான முன்னறிவிப்பைக் கொடுத்துள்ளார். இதை அவையில் எழுப்ப என் இசைவை ஏன் அளிக்கவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. ஆர். கருப்பையா அவர்களும் இதே பிரச்சினை குறித்து ஒரு முன்னறிவிப்பு கொடுத்துள்ளார்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்தில் தமிழக அரசின் தொழிலாளர் நலக் கொள்கையைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அதில் கலந்து கொண்டு நானும் மற்றத் கட்சியைச் சேர்ந்து சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும் கடுமையாக விமர்சனம் செய்து, பல ஸ்தூலமான வாதங்களையும் விவரங்களையும் முன் வைத்தது உங்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் எங்களது வாதத்திற்கும், விவரத்திற்கும், நேரான பதில் கூறாமல், இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு பதில் கூறினார்.

1981 ஏப்ரல் 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

ஒன்று, கட்டாய மத்தியஸ்தம் என்பதைப் பொதுவாக தொழிற்சங்க இயக்கம் ஏற்க மறுத்துள்ளது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் மேற்கு வங்க சர்க்கார் சில விஷயங்களில் மத்தியஸ்தம் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும் என்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டதாக மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக நமது தொழில் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். நம்முடைய பேரவைக் குறிப்பில் இருந்து, அவர் பேசியதை அப்படியே படிக்கிறேன்.

“With a view to encouraging a bitation and to make it popular, the State Government has proposed in the Bill that a bitation may be made compulsory.”

இதை தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்வதா இல்லையா என்பது சர்ச்சைக்குரியது; விவாதத்திற்குரியது; முதல்வர் அவர்களோடு பேசி முடிவெடுக்க வேண்டியது. கம்பல்சரி ஆர்ப்பிட்டுரேஷன் பற்றி இந்த அரசு இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை. புரட்சித் தலைவர் அவர்களோடு பேசித்தான் முடிவெடுக்கவேண்டும். ஆனால் மேற்கு வங்காள அரசு கொண்டுவந்து விட்டது.” இந்த சென்டென்ஸ் மிக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் மேலும் கூறினார்..... “சில கேஸ்களை ஆர்ப்பிட்டுரேஷனில் தான் முடிவெடுக்கவேண்டும்” என்பதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அது தான் செக்ஷன் 10 (ஏ) என்பதாகச் சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தின் பெயரையும் சொன்னார். மேற்கு வங்கச் சர்க்கார் அதைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது என்று சொன்னார். அது, வேலை போகிற அளவிற்குப் பெரும்பாலான மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் கட்டாயம் ஆர்ப்பிட்டுரேஷன் வரவேண்டும் என்று 10 (ஏ). யிலே இருக்கிறது. இந்த சென்டென்ஸ் முக்கியமானது “அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்”. இது சட்டப்போரவக் குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அதன் பிறகு, மேற்கு வங்கத் தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு நான் எழுதிக் கேட்டேன். நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறியது போல், 10-ஏ என்கிற கட்டாய மத்தியஸ்தச் சட்டம், மேற்கு வங்க அரசு சட்டசபைக்குக் கொண்டுவந்ததாகவோ, நிறைவேற்றியதாகவோ இல்லை எனத் தெரிகிறது. இது முதல் பாயின்ட். அதாவது, இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகச் சொன்னது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 15]

இரண்டாவது—நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறியது: வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறும்போது, அரசு இடைக்கால நிவாரணமளித்து வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்யும் சட்டம் தமிழக அரசு ப்ரோபோஸ் பண்ணியதாகவும், அதை நாங்கள் எதிர்த்ததாகவும் ஆனால், அதே சட்டத்தை திரு ஜோதி பாசு அவர்கள் கொண்டு வந்ததாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சர் சொன்னார். அவர் சொன்னதை நான் அவைக் குறிப்பில் இருந்து படிக்கிறேன்.

“புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னைக் கூப்பிட்டு இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட் 10 (பி)-யைப் புகுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அந்தச் சட்டத்தைப் புகுத்தினால், வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, இண்டரீம் ரிலீப் கொடுக்கின்ற அதிகாரம் சங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அப்படி ஒரு அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால், அதைக் கொடுத்து விட்டு ஸ்ட்ரைக்கைத் தடை செய்யலாம். சர்வீஸ் கன்டிஷன் பற்றி பிறகு நாம் ஸ்டிபிலேட் செய்து சொல்ல முடியும். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோது, அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னபோது, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை பின் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். உடனே அதை நான் பின்வாங்கிக்கொண்டேன்.

அதன் காரணமாகத்தான் வேலை நிறுத்த நாட்களை குறைக்க முடியவில்லை. அதை உணர்ந்து திரு. ஜோதி பாசு அவர்களே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.” இந்த சென்டென்ஸை மிகவும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். “அந்தச் சட்டத்தின் நகலை நான் எடுத்து வைத்து இருக்கிறேன். 9 (சி) சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, 10 (ஏ) சட்டப் பிரிவை கொண்டு வந்து வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதற்கும், இண்டரீம் ரிலீப் கொடுப்பதற்கும், மேற்கு வங்காளச் சட்டமன்றத்திலே அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, அதை டெல்லி அரசாங்கத்திற்கு அதன் கன்கரன்ஸை பெறுவதற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.” என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

இந்த உரிமைப் பிரச்சினையினுடைய உயிரே இந்த சென்டென்ஸிலே தான் இருக்கிறது.

9-சி சட்டம் இடைக்கால நிவாரணம் அளித்து ஸ்ட்ரைக்கைத் தடை செய்யும் சட்டமெனவும், 10 (ஏ) சட்டம் கட்டாய மத்தியஸ்த சட்டமெனவும் கூறி, மேற்கு வங்க

1981 ஏப்ரல் 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சட்டமன்றம் இரண்டையும் நிறைவேற்றியதாகவும் கூறினார். அந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மத்திய அரசின் கண்கரன்சிற்காக டெல்லிக்கு அனுப்பியதாகவும் கூறினார். அப்படி 9 (சி) மற்றும் 10 (ஏ) ஆகிய இரண்டு சட்டங்களையும் மேற்கு வங்கச் சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வரவில்லை. மேற்கு வங்கச் சட்ட மன்றம் 9-சி, மற்றும் 10-ஏ சட்டங்களை நிறைவேற்றவும் இல்லை. மைய அரசின் கண்கரன்சிற்காகவும் அதை அனுப்பவும் இல்லை. ஆகவே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் 28—2—1981 தேதியன்று மேற்கு வங்க தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதில், கட்டாய மத்தியஸ்தச் சட்டமும், இடைக்கால நிவாரணமளிப்பது ஸ்ட்ரைக்கைத் தடை செய்யும் சட்டமும் நீங்கள் பேரவையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களா, அல்லது பேரவையின் ப்ரபோஸ்பண்ணியிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் தெளிவாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

[முற்பகல் 10-50]

மேற்கு வங்க தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. கே. பி. கோஸ் அவர்கள் எனக்கு 4—3—1981-ந்தேதி அனுப்பிய கடிதத்தின் தமிழாக்கத்தைப் படிக்கிறேன். தங்களிடம் ஆக்கிலத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். அன்புள்ள தோழர் உமாநாத் 21—2—1981 தேதியிட்ட உங்களுடைய கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். தமிழக சட்டப் பேரவை கூட்டத்தில் உங்களுடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் பேசி இருப்பதாகக் கூறப்பட்டதைக் கண்டு நான் வியப்படைகிறேன். எங்கள் மாநிலத்தில் எங்குமே எந்த வேலை நிறுத்தத்தையும் தடை செய்வதற்காகவோ அல்லது வேலை நிறுத்தத்தின்மீது எந்த ஒரு கட்டுப்பாட்டையும் திணிக்கவோ உத்தேசிக்கும் எந்த ஒரு மசோதாவையும் மேற்கு வங்காள சட்டப் பேரவையில் நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாக கூற முடியும். இந்த விஷயத்தில் சி.ஐ.டி.யு.வின் நிலை என்ன என்பது நீங்கள் அறிந்ததே.

நாங்கள் இயற்றவிருக்கும் சட்டத்தின் ஒரு நகலை உங்களுடைய உபயோகத்திற்காக இத்துடன் அனுப்பிவைக்கிறேன். அதில் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடை செய்வதற்கோ அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்கோ சுட்டிக்காட்டக் கூடிய எந்த ஒரு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 15]

ஷரத்தும் எந்தப் பகுதியிலும் நீங்கள் பார்க்க முடியாது. ஆகவே, நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தைத் தடைசெய்வது என்ற பிரச்சினையே எழுவில்லை.

எந்த ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அதைப்பற்றி மாநில தொழிலாளர் அட்வைசரி போர்டு என்கிற முத்தரப்பு அமைப்பில் அதை விவாதிப்பது என்பதுதான் எங்களுடைய நடைமுறை பழக்கம். தொழிலாளர் நல அமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அந்த அட்வைசரி போர்டில் முதலாளிகள், மைய தொழிற்சங்கங்கள், மாநில அரசு இவர்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

எங்கள் மாநில சர்க்காரிடம் இது சம்பந்தமாக தகவல்களை கேட்காமலே உங்கள் மாநிலத்தின் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்பு செய்வதைக் கேட்டு நான் உண்மையிலேயே அதிர்ச்சி அடைகிறேன். எப்படியிருந்தாலும் இப்போதைக்கு இதைத் தான் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது." என்று கடிதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மேலும், மேற்கு வங்க சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றியதாக அமைச்சர் கூறிய 9-சி, 10-ஏ பற்றிய குறிப்புகளை நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். நான் எழுதிய லெட்டரை 10-3-1981-ல் அனுப்பி வைத்தேன். அதை படித்த பிறகு 9-சி, 10-ஏ, சட்டப் பிரிவுகள் பாஸ் செய்தபிறகு எனக்கு வெஸ்ட் பெங்கால் லேபர் மினிஸ்டிரிடமிருந்து 28 மார்ச் 81-ல் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதைப் படிக்கிறேன்.

Dear Comrade Umanath,

(D.O. No. 920 I.R.)

Please refer to your letter of March 10, 1981 regarding the statement of the Labour Minister of Tamil Nadu made in the Tamil Nadu Assembly on the Industrial Disputes (West Bengal Second Amendment) Bill, 1980. A copy of the aforesaid Bill, as passed by the West Bengal Legislative Assembly, with certain amendments, on the 8th September, 1980 is enclosed. Also enclosed please find a copy of the Industrial Disputes (West Bengal Amendment) Act, 1980. The Second Amendment Bill of 1980 is yet to receive the President's assent, but the Amendment Act of 1980 is already operative in this State on getting the President's assent.

1981 ஏப்ரல் 15]

[திரு ரா. உமாநாத்]

It will be evident from the provisions of the Second Amendment Bill of 1980 that there is no proposal for inserting either a new section 9 (c) or a new Section 10 (a) in the Industrial Disputes Act, 1947, as mentioned in the quoted speech of the Minister. As a matter of fact there is absolutely nothing in the Bill by way of imposing a ban on strike. As regards interim relief, your attention is invited to the provisions of sub-clause (2) of Clause 7 of the Bill which inserts a new sub-section to Section 15 of the Industrial Disputes Act, 1947 which, *inter alia*, make it obligatory on the part of every Labour Court/Industrial Tribunal, to which an Industrial dispute is referred for adjudication, to determine within a period of sixty days the quantum of interim relief admissible. It also provides for the quantum of interim relief in respect of dispute over dismissal, retrenchment or termination of service. As will be evident, the Government has not taken upon itself the authority to grant interim relief.

2. There is also no provision for making arbitration compulsory or obligatory in any manner.

3. As you could also verify from the Bill, there is no provision in the Bill allowing any power to the Government to prescribe terms and conditions of employment of the workmen. The Second Amendment Bill of 1980 is the only Bill seeking to amend the Industrial Disputes Act, 1947, in its application to West Bengal, which is at present pending for the President's assent, so far as West Bengal is concerned, and no provisions of the kind reported to have been mentioned in the statement of the Labour Minister of Tamil Nadu have been incorporated therein. Apparently, the Minister got wrong information from some unknown source. There is no question of my Secretary passing on any wrong information to anybody, after the Bill had been passed in the Assembly regarding its contents.

4. Various legislative proposals are constantly being processed and examined in my department in consultation with the parties concerned. It might so happen that some such proposals that were processed in my department at one time or other reached the Tamil Nadu Minister through some source other than my department. In any case, no proposal of the kind mentioned was incorporated in any Bill passed by the State Assembly. My department has meanwhile furnished copies of the Bill passed by the Assembly to the Deputy Secretary to the Government of Tamil Nadu, Labour and Employment Department (Thirumathi Lalitha Kumar, I.A.S.) with letter No. 723-I.R., dated 13th March 1981

(K. P. GHOSH.)

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 15]

ஆகவே அந்த மாற்றம் அதிலே தெளிவாக வந்திருக்கின்றது. மேற்கு வங்க கூட்டணி அரசு அல்லது அரசு சம்பந்தப்பட்ட கட்சிக்காரர்கள் பல்வேறு கட்டங்களில் எந்தெந்த யோசனைகள், திருத்தங்கள் ஆகியவற்றைப் பரிசீலனை செய்தார்கள் என்பது அல்ல இங்கே பிரச்சினை.

அல்லது மேற்கு வங்க லேபர் அட்வைசரி போரிடினே எதையெல்லாம் விவாதித்தார்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை. இங்கே உரிமை மீறலுக்குரிய பிரச்சினை அதுவல்ல, இங்கே இருக்கின்ற உரிமை மீறலுக்குரிய பிரச்சினை என்னவென்றால் கட்டாய மத்தியஸ்தத்திற்கும், வேலை நிறுத்தத் தடைக்கும் சட்ட முன்வடிவம் கொடுத்து 9சி, 10ஏ திருத்தச் சட்டமென மேற்கு வங்க சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றி மைய அரசுக்கு அதன்கன்கரன்ஸூக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்ற முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலை நமது அமைச்சர் அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாக சொந்தப் பொறுப்பில் அசர்ட் பண்ணி எம்பசைஸ் பண்ணி இந்த அவைக்குக் கொடுத்தார் என்பதுதான் உரிமை மீறல் பிரச்சினை. அதற்கு நான் படித்த இரண்டு கடிதங்கள் ப்ரேமா ஃபேசியாக இருக்கின்றன.

அடுத்து, இன்னொரு பயங்கரமான வேலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். 10-ஏ சட்டப் பிரிவை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று அவர் பேசியுள்ளார். அன்று நாங்களும் காதாரக் கேட்டோம். அசெம்பிளி ரிக்கார்டிலேயும் அப்படியே தான் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பேரவையின் பதிவேட்டில் அமைச்சரவர்கள் ஒரு வேலை செய்துள்ளார், 10-ஏ என்று அவர் குறிப்பிட்ட அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று அவையில் பேசியது பதிவேட்டில் பதிந்துள்ளது, அதை அவரே அடித்து, “இந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்ய இருக்கிறேன்” என்று மாற்றி எழுதியுள்ளார். இதிலே முக்கியமான பொருள் அடங்கி இருக்கின்றது. பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் பில் கையிலே இருக்கின்றது என்றும் அதைப் பரிசீலனை செய்கிறார் என்றும் பொருள். ஆனால் அதை “அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்ய இருக்கிறேன்” என்று மாற்றினால் பில் கையில் இல்லை; இனிமேல் வரவழைக்கப் போகிறேன்; கைக்கு வந்த பிறகுதான் பரிசீலனை செய்யப் போகிறேன் என்று பொருள். தலைவர் அவர்களே, இது அவையில் பேசியதற்கு நேர் மாறான பொருள். ரிக்கார்ட் கரெக்ஷன் என்ற பெயரால் பேசிய கருத்தை மாற்ற முடியாது. விதிகள் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நம்முடைய ஹென்ட் புக்கில் விதி 58-ல் இது பற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

1981 ஏப்ரல் 15] [திரு. ரா. உமாநாத்]

No change of the idea or altering the idea is allowed.

அப்படி ஐடியாவைக் கூட ஆல்டர் பண்ணக் கூடாது என்று இருக்கின்றது. ஷக்தர் அண்ட் கௌஸ் எழுதிய புத்தகத்தில் கூட அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படிச் சொல்ல விரும்பாததைச் சொல்லி விட்டார் என்றால் அதனால் தவறு வரும் என்றால் அந்தத் தவறுக்கு கரெக்ஷன் ஸ்டேட்மென்ட்தான் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குரிய ரூல்படி கரெக்ஷன் ஸ்டேட்மென்ட்தான் கொடுக்க வேண்டுமே அல்லாது உங்களுடைய ரிக்கார்டிலே அவர் கையாலே செய்த திருத்தமானது

It is nothing but tempering of Assembly records and it constitutes another breach of privilege.

அப்படி டேம்பர் பண்ணியும் அவர் அவையில் கூறியதை மறைக்க முடியவில்லை. ஏன் என்றால் 10-ஏ பில் கையிற் இருக்கின்றது என்று கூறியதை டேம்பர் பண்ணிய அமைச்சர் 9-சி பில்லைப் பற்றி அதே போல் கூறியதைக் கவனிக்கத் தவறி விட்டார். Truth is out அதைப்பற்றி அவர் பேசியதாக குறிப்பேட்டின் இன்னொரு பகுதியில் இருப்பது என்னவென்றால் “அதை உணர்ந்த திரு. ஜோதி பாசு அவர்களே இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார், இந்த சட்டத்தின் நகலை நான் எடுத்து வைத்து இருக்கிறேன்.” இதை அவர் டேம்பர் பண்ண மறந்து விட்டார். இதை மிகவும் கெட்டிக்காரத்தனம் என்ற வகையிலே கூட நான் குறிப்பிடுவேன். ஆனால் தாங்கள் அதை அனுமதிக்க மாட்டீர்கள் ஆகவே அது வேண்டாம். இப்படி முற்றிலும் இல்லாத சட்டங்களை இருப்பதாகக் கூறி இந்த அவைக்குக் காணிக்கையாக வைக்கிறேன் என்று கூறியதும், இல்லாத ஒரு சட்டத்தின் நகலைத் தான் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன் என்று கூறியதும் இல்லாத ஒரு பில்லை தான் வரவழைத்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறியதும், இல்லாத ஒரு பில்லை மேற்கு வங்க சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றி மைய அரசின் கன்கரன்ஸுக்கு அனுப்பியதாகக் கூறுவதன் மூலம் கனம் அமைச்சர் has played a hoax on this House.

[முற்பகல் 11-00].

ரெக்கார்ட் டேம்பிங் செய்ததன் மூலம் அவையை அவமதித்து இருக்கிறார்கள். தமது தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கைகளை, உண்மைகளை சொல்லி நியாயப்படுத்த உண்மைகள்

(திரு ரா. உமாநாத்)

[1981 ஏப்ரல் 15]

இல்லாத காரணத்தினால் மேற்கு வங்கத்திலும் தங்களது போன்ற சட்டங்கள் உண்டு என்று உண்மையற்ற தகவல்களை கொடுத்து, இந்த அவையை ஏமாற்ற முயற்சித்திருக்கிறார்கள். மேலும் மேற்கு வங்க அவையில் கொண்டு வராத illusory சட்டங்களை நிறைவேற்றியதாக கூறுவதன் மூலம், மேற்கு வங்க சகோதர அவை மீது அபாண்டம் பொழிவதாகாதா?

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அவை நிறைவேற்றாத சட்டங்களை நிறைவேற்றியதாக, இந்த அவையில் அமைச்சர் கூறினால், அந்த அவை அதனை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டு அவைகளுக்கும் இடையில் உள்ள நல்லுறவு கெடாதா? What will be happening in the relationship between two brother Assemblies?

இரண்டு அவைகளுக்கும் இடையே உள்ள சகோதர உறவு என்ன ஆகும்?

ஒரு சகோதர அரசின் முதலமைச்சர் ஒரு நடவடிக்கை எடுத்ததாக ஒரு அமைச்சர் இந்த அவையில் கூறுவதற்கு முன், அங்குள்ள அமைச்சரிடம் அதை வெரிபை செய்வதுதானே நெறியாகும். அங்கான நேரமும் இருந்ததே. எனால் அந்த நெறியையும் மீட்டினார். அதனால் மேற்கு வங்க தொழிலாளர் நல அமைச்சர் எழுதிய கடிதத்தில் I am shocked என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

சொன்ன பிறகும் அவை வெரிபை பண்ணுவதற்கு நிறைய நேரம் இருந்திருக்கிறது. சென்ற கூட்டத் தொடருக்கும் இந்த கூட்டத் தொடருக்கும் இடையில் பெரிய கேப்-இடைவேளி இருந்திருக்கிறது. அவர் வெரிபை பண்ணியிருக்கலாம். அதுவுமல்லாமல், மேற்கு வங்க அமைச்சரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தின்படி, அவர்கள் நிறைவேற்றிய பில்லை 13-3-1981 ஆம் தேதியே, நமது அமைச்சருக்கு டெஸ்பேச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகையினால் வேண்டும் என்றே, அப்படி கைக்கு வந்த பிறகும் கூட திருத்தாமல் இருந்திருக்கிறார் — தவறு இருக்கிறது என்று தெரிந்தும் கூட திருத்தத் தயாராக அவர் இல்லை என்பது டெலிபிரேட்டாக தெரிகிறது. அதை வேண்டுமென்றே அப்படியே இருக்கட்டும் என்று விட்டு வைத்து, அதை உண்மையாக்க முயன்றிருக்கிறார்.

He wants to hide the fact from the House.

1981 ஏப்ரல் 15]

(திரு. ரா. உமாநாத்)

ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு பிரைமா பேசி களுடன் நான் வளக்கி எடுத்துச் சொல்லிய பிறகும், இவ்வளவு தஸ்தாவேஜுகளை காட்டிய பிறகும், சரியான ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லி தள்ளிவிடாமல், தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து ஆதை பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளோடு முடித்துக் கொள்ள வரும்படி கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே நான் எப்படி உங்களுக்கு உறுதி கூற முடியும். அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்தை கேட்ட பிறகு தான் பரிசீலனை செய்ய முடியும். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் நான் வேண்டுமென்றே பேரவைக்குத் தவறான தகவலைத் தந்துள்ளேன் என்று எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையில், பேரவைக்கு தவறான தகவல்கள் எதையும் வேண்டுமென்றே, 'வேண்டுமென்றே' என்ற வார்த்தையை எம்பசைஸ் செய்து சொல்கிறேன். — அளித்து பேரவையில் உரிமைகளை மீறவில்லை என கூற விரும்புகிறேன்.

இது பற்றி தங்களுக்கு வளக்கமாகவே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையின் மீது எழுத்து மூலமாகவும் நான் தந்துள்ளேன். எனவே எழுப்பப்பட்ட இந்த பிரச்சினையில் இப்போது கூடுக்கமாக என்னுடைய விளக்கத்தை இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

நான் 12-2-1981 அன்று அவையில் பேசிய பேச்சிலேயே நான் 10-2-1981 அன்று கொடுக்கப்பட்ட தகவல்களைத் திருத்தி கூறியுள்ளேன். எனவே நான் 12-2-1981 அன்று பேசியதில் தவறு உள்ளதா அல்லது நான் கூறியது ஆதாரம் இன்றி இருந்ததா என்று மட்டும்தான் தாங்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

நான் 12-2-1981 அன்று பேசியதில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளேன் ;—

The West Bengal Government has drafted a Bill for its application in that State. The Bill has already been forwarded to the Union Government for concurrence. While introducing a new Section in that Act the State Government proposes to assume powers to prescribe the terms and condition of employment for prevention of work stoppage..

(திரு. எஸ். இராகவானந்தம்) [1981 ஏப்ரல் 15]

அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறோம் என்று கூறியுள்ளேன். எனவே அன்று கூறிய தகவல்கள் மேற்கு வங்க அரசினுடைய சட்ட முன்வடிவின் நகலிலிருந்து வந்தது அல்ல என்பது தெளிவாகும். நான் அன்று பேரவைக்கு கொடுத்த தகவல் All India Organisation of Employers Labcur News என்ற புஸ்தகத்தில் தெளிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே உள்ள விவரம் பின் வருமாறு.—

“....In the absence of any Central proposal for amendments to the Industrial Disputes Act, 1947, the West Bengal Government itself has drafted a Bill for its application in the State. The Bill has already been forwarded to the Union Government for concurrence. While introducing a new Section in the Act, the State Government proposes to assume powers to prescribe terms and conditions of employment, for prevention of work stoppage or restoration of normally in industrial production. It has proposed that the following provisions may be incorporated in the Act as a new section 9 (C). If the State Government is satisfied that it is necessary for public convenience or for maintenance of supplies and services essential to the life of the community or employment, it may ask any employer or workmen to observe, for such period as may be specified in the order, the terms and conditions of employment prescribed by the State Government. During the period no industry will be allowed to close, to suspend and terminate the services of any workman. With a view to encouraging arbitration and to make it popular, the State Government has proposed in the bill that arbitration may be made compulsory in certain specific cases. Section 10-A provides compulsory arbitration in cases of breach of public peace, prolonged hardship to a large section of community and loss of employment.”

இதற்கு ஆதாரமாக மேற்கு வங்க அரசின் சுற்றறிக்கை ஒன்றின் மூலமாக இம்மாதிரியான திருத்தங்களின் மீது பொது கருத்து அறியும் வகையில் மேற்கு வங்க அரசு 24-3-1980 ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தில் மூலம் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் கருத்தைக் கேட்டு சுற்றறிக்கை ஒன்றினை அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள். அந்தத் சுற்றறிக்கைக்கு இணைப்பாகக் கொண்டு வரப் படயிருந்த சட்ட திருத்தத்தின் வரைவு ஒன்றினையும் தங்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பி வைத்துள்ளேன். அதில் இன்டஸ்டிரியல்ஸ் டிஸ்ப்யூட்டிஸ் ஆக்ட்டில் 9 (சி) என்ற புதுபிரிவையும், 10 (ஏ) என்ற புதுப் பிரிவையும் கொண்டுவருவதற்கான வரைவுகளைக் குறித்து கருத்துக்களைக் கேட்டுள்ளார்கள். 9 (சி) என்ற பிரிவின் முக்கிய அம்சம்—

1981 ஏப்ரல் 15]

(திரு. எஸ். இரகாவானந்தம்)

“If the State Government is satisfied that it is necessary or expedient for securing convenience of the public and/or for maintenance of supplies or services essential to the life of the community or employment, it may, by general or special order, make provision for—

(b) requiring for such period as may be specified in the order, any industry or any part thereof not to close or remain closed, and to work or continue to work on such conditions as may be specified in the order”.

என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதில் மற்ற உட்பிரிவுகளை நான் படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

10 (ஏ) என்ற பிரிவு கட்டாயமாக மத்தியஸ்திற்கு வழிகோலுவதாகும்.

எனவே நான் கூறியதைப்போன்ற எண்ணம் மேற்கு வங்க அரசுக்கு இருந்து, அதற்கான வரைவுகளின்மீது சம்பந்தப்பட்டவர்களது கருத்துக்களைக் கேட்டுள்ளார்கள். எனவேதான் மேற்கு வங்க அரசின் 24-3-1980 தேதியிட்ட கடிதத்திலேயே கூட பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்கள் :—

“...In enclosing a copy of the proposed amendments of the Industrial Disputes Act, 1947, in its application to West Bengal, I am directed to say that previous consultation with and concurrence of the Government of India would be necessary before introducing any Bill in the matter in the State Assembly, in accordance with the prevailing practice, as the subject matter attracts clause (2) of article 254 of the Constitution, and the Bill, when passed by the State Assembly, will accordingly be required to be reserved for the consideration of the President under Article 200, read with clause (2) of Article 245 of the Constitution.”

Your views and suggestions on the proposed amendments, if any, may please be communicated to this Department preferably within a period of fifteen days from the date of receipt.”

எனவே, இது அந்த வெளியீட்டில் இருந்ததனால்தான், ‘அந்த பில்லை வரவழைத்து பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறோம்’ என்று தெளிவாக கூறியிருக்கிறேன்.

மேலும் திரு. உமாநாத் அவர்கள் மேற்கு வங்க அரசின் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கு 28-3-1981 அன்று எழுதிய கடிதத்திலும் கூட 4-வது பாராவை உற்று கவனித்தால் நான் கூறுவதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரியும்.—

(திரு. எஸ். இராகவானந்தம்)

[1981 ஏப்ரல் 15]

“Various legislative proposals are constantly being processed and examined in my department in consultation with the parties concerned. It might so happen that some such proposals that were processed in my department at one time or other reached Tamil Nadu Minister through some source other than my department. In any case, no proposal of the kind was incorporated—may I repeat for the benefit of the Hon. Speaker—in any case, no proposal of the kind mentioned was incorporated in any Bill passed by the State Assembly. My department has meanwhile furnished copies of the Bill passed by the Assembly to the Deputy Secretary to the Government of Tamil Nadu, Labour and Employment (Thirumathi Lalitha Kumar, I.A.S.) with letter No 723-I.R., dated 13th March 1981.”

That means it is under consideration.

எனவேதான், 12-2-1981 அன்று நான் பேரவைக்குக் கொடுத்த தகவலில் எந்தவிதமான தவறோ அல்லது தெரிந்தே, வேண்டுமென்றே தவறான தகவல் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. எனவே இந்தப் பேரவையின் உரிமையை நான் எந்தவிதத்திலும் மீறவில்லை என்பதை தங்களுக்கு பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, போன தடவை சி. ஐ. டி. பிரச்சினை வந்தபோது, நான் தீர்ப்பு கூறியதற்குப் பிறகு ஏன் பேசுகிறீர்கள், சர்க்கார் சார்பாக சொல்கிறபோதே கிளாரிபிகேஷன் சொல்லியிருக்கலாமே என்று தாங்கள் விளக்கியிருக்கிறீர்கள். நான் இதிலே விளக்கமாகப் போகவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது முதலாளிகள் சங்கம் வெளியிட்டிருக்கின்ற பிரசுரத்திலிருந்து, மேற்கு வங்க சர்க்காருக்கு யோசனைகள் இருந்ததாகவும், அந்த அடிப்படையிலே கன்சல்டேஷனுக்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு 15 நாட்களுக்குள் அந்த விஷயம் அனுப்பியதாகவும், ஆகவே, இதிலே தவறில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் மறுபடியும் கிளியராகச் சொல்கிறேன். நான் மீண்டும் சொன்னதைச் சொல்கிறேன். அப்படி புரபோசல் இருக்கிறது என்பதல்ல அமைச்சர் அவர்களுடைய ஸ்டேட்மென்ட். பிரிவுகள் 9(சி), 10 (ஏ)பில் அசெம்பிளியிலே பாஸ் பண்ணி, சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு கன்கரன்சுக்குப் போய் இருக்கிறது என்பதுதான். அது தான் இதிலே சென்ட்ரல் பாயின்ட். அசெம்பிளியிலே இந்த பில் பாஸ் பண்ணி, சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டுக்கு கன்கரன்சுக்காகப் போய் இருக்கிறது என்பதுதான் இதிலே உள்ள சென்ட்ரல் பாயின்ட்.

1981 ஏப்ரல் 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதுதான் இந்த அவைமை அவமதிப்பதாக இருக்கிறது—‘இ இஸ் கிவிங் அன் அன்-டுருத்’—அந்த சென்ட்ரல் பாயின்டிலே தான் தாங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினை குறித்து, என்னுடைய தீர்ப்பு* பின்னால் வழங்கப்படும்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உருவாகியுள்ள கலவர சூழ்நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “கடந்த சில நாட்களாக இராமநாதபுரத்திலும், சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் உருவாகியுள்ள கலவர சூழ்நிலை குறித்து” விவாதிக்க பேரவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி கேட்டு, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி, சோ. அழகர்சாமி, மு. அம்பிகாபதி, எம். ஆறுமுகம், என். ஏ. பூங்காவனம், ஏ. டி. கருப்பையா, குமரி அனந்தன், சு. பாலன், ப. பொன்னுரங்கம், துரை முருகன், ப. நெடுமாறன், க. பாரமலை, எஸ். ஆண்டித்தேவர், உ. சுப்பிரமணியன், இரா. கருப்பையா, எல். இளையபெருமாள், ரா. கிருஷ்ணன், ரா. உமாநாத், கு. ரமணி, எஸ். இராசாராமன், சி. பழனிமுத்து, பாபுஜனார்த்தனன், பொ. உத்திராபதி, பி. மொக்கையன், ஜி. மூர்த்தி, என். சங்கரய்யா, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள், திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகிய 30 பேர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக கூறும்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இரு சாரார் சார்பிலும், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை நான் இந்த அவையின் முன் கொண்டு வருகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.